

man Larkollvalsu.¹

~~Den~~ kan ei bedre ønske en sommaraftun
stund. Når solen den sig senker, mot havets
stille bunn. Kan at få skue fjorden fra
kollens mine vauⁿ. Å høi dånkle toner,
som ruller in mot strand.

ref.

Å min tanke den drager h^u, i en aftun
så stille. O, min lengsel den ~~drager~~ ^{står dit} h^u,
til den skjønne Larkollin.

Når vinterstormen jager inn over sjø og land
Å alle seilblyer de styrer inn mot strand. Da
er vel fagre stunder, ved fjordens skjønne sted.
Lom i mitt hjertes indre min tanke føler fred.

ref.
diktet

Denne sang er ~~skrevet~~ av min far.

Tomil Thorkildsen

Rittet av Rag.

Vinterfjeren til Mette 21. 2. 1979.